

לאן נעלמו העיניים?

אחרי הגשת התלונה במיטרה, פורסם בידיעות אחרונות סיפור על המיקרה, ובו הואשם הפרופסור בן סירא בהוצאת עיניה של הפעוטה, כדי להשתמש בקרניות.

חטפתי את התיק וברחתי מבית החולים. התיק הזה היה אצלי בבית במשך כל השנים.

אחרי זמןמה הלכנו לרופא-עיניים אחר, והוא אמר לנו שאין לילדה עיניים. אז לא היה לנו כסף לעיניים

אפרת ורינת כיום שתיים מתוך שלוש

תחתית השיפלות. לביתו של הפרוי פסור הגיעו עשרות שיחות-טלפון. שבי הן איימו להוציא את העיניים לו ולבני משפחתו. הוא נאלץ לבקש את הגנת המיטרה.

את גירסת הפרופסור מסרו ידידיו:
זוהי עלילת-דם, כמו שהיתה לפני 300 שנה, ועליה היו סרטים ומחזות. בן-סירא הוא אחד המומחים הגדולים ביותר בעולם לטיפול במחלות-עיניים של פגים. המחלה הזאת נקראת אריאופי. זוהי מחלת הרישתית כתור צאה מלידה מוקדמת מדי.

מלאכותיות, וכיום כבר אי-אפשר להכניס לה עיניים מלאכותיות, מפני שהחורים נסגרו. הרבר הכי קשה לנו זה לענות לילדה כשהיא שואלת: אמא, איפה העיניים שלי? עד כאן סיפורו של האב.

”זוהי עלילת-דם!”

הוא הראה את התצלומים שצילם כשאפרת נולדה. לפני ואחרי הנידוח. מכיוון שהוא צלם מיקצועי, דאג לתעד את הכל.

פרופסור בן-סירא

”אני לא מאשים אותם...”

במשך ארבעה ימים, תורות לחומר משמר. מחיר של קרנית הוא 250 דולר. הקרנית עצמה אינה עולה כסף. רק העברתה ממקום למקום עולה בכסף. יש תור ארוך להשתלות, מפני שבית-חולים זה אינו מוכן לשלם את 250 הדולארים. בשנה שעברה אושרה שם רק הקניה של 20 קרניות. וורקים עשרות קרניות מדי יום לפחיהובל, מפני שהן פגועות, או שהן מתקלקלות לפני שחררהניתוח מוכן. ניתוח פרטי של קרנית עולה אצל בריסירא 7500 שקל. המחיר כולל כמאה ביקורים אצל הרופא, במשך חודשים, כי הרושה ביקורת יומית. מובן שהוא משלם על זה מע”מ ומס הכנסה.

עד כאן דיברי הידידים. בן-סירא עצמו אמר: ”עשיתי כמעט 10 אלפים ניתוחים כאלה. מעולם לא שמעתי עלילה דומה. מעולם לא הופיעה בעיתונות הישראלית עלילה נוראה כזאת. איך אפשר להעלות אף על הדעת שרופא יעשה מעשה כזה? ”אני מבין את כאבם של ההורים. אני לא מאשים אותם. אבל אין לזה שום קשר לניתוח שעשיתי לפני שש וחצי שנים לילדה המיסכנה!”

הילדה אפרת הופיעה אצלו כשהיה בת ארבעה חודשים. בדרך כלל מנתח בן-סירא ילד כזה חודש אחרי הלידה.

בבית-החולים בלינסון לא התעורר אף ילד אחד ממחלה זו בעשר השנים האחרונות, חוץ ממיקרה יחיד.

כשהגיעה אפרת, העיניים שלה כבר התחילו להיות מצומקות. הסיפור של לקיחת הקרניות הוא מגוחך. עוד לא נשמע רבר יותר מטורף מאשר הרעיון שאפשר לקחת עיניים מאדם חי ולהעביר לאדם אחר: אף רופא אחר בעולם לא יוציא שום איבר מאדם חי, ויעביר אותו לאדם אחר! זה כאילו היו מאשימים רופא בכך שהוציא לב מאדם חי, כדי להשתלול לאדם אחר!

”ילדה מיסכנה”

את הקרניות להשתלה מוציאים מאדם אחרי המוות, עד תום השעה השישית שלאחר הפטירה.

עד לפני שלוש שנים ניתן היה להשתמש בקרנית רק תוך 12 שעות אחרי הוצאתה. היום ניתן להשתמש בה

הראשונה, העיניים הולכות ומצטמקות.

אפרת לפני ואחרי הניתוח. אמא, איפה העיניים שלי?